

רוח של רוח פנימית יוצאת, ואותה הרוח מגיעה לנשר הזה, ועולים איבריו ומכסים את הגוף, כמו שנאמר (איוב לט) המבינתך יאבר נץ פרש כנפיו לתימן. כמו דגמת כעין (דברים לב) כנשר יעיר קנו, נשר נץ זה עם יונה, עם נץ, וכל בעלי הכנפים כלם מצפצפים ושמחים. אחד מצד (עמוד אחד) לפניו עולה ממטה למעלה. כמה צפרים יורדות ועולות, מצפצפות ושמחות, הולכות ומשוטטות. בשנוע, מושיט כנף ימין, כונס לכל חילו, שלש מאות וחמשים אלף בעלי כנפים בשני גופים, נשר ואריה כאחד. מרים קול, כל האחרים עולים ויורדים, מצפצפים מצדם מכמה דרגות.

שדשה ראשים הם כאחד במחנות אלו, וכלם בחשבון אחד. וחשבון הראשים הללו - ראש אחד, ארבעים וששה אלף וחמש מאות. ראש שני, חמשים ותשעה אלף ושלש מאות. ראש שלישי, ארבעים וחמשה אלף ושלש מאות וחמשים.

משני צדדים אלו יוצאים שני כרזים שהולכים לפני כל המחנות, כששני אלה מכריזים: כל החילות וכל המחנות, חיות קטנות עם גדולות, כלם מתכנסים. מי ראה נסיעת כל הרקיעים, כלם נוסעים במשא במחנות לפני אותו משכן.

בשעה שאחד מהם, אותו שבא מצד אריה, פושט קול כדי שלא ידעו כל אותם קולות, אז מתכנסות כל אותן מחנות. בשעה שאחר קורא, נשבר הקול ולא פושט, כל אותן המחנות של הנשר הזה, כלן מתכנסות לנסע במסעם. כנגד אלו שתי חצוצרות כסף, כגון זה הכל למטה. בא

רוחא דרוחא פנימא נפיק, וההוא רוחא מטי להאי נשר, וסליק אברוי ומכסויא לגופא. כמה דאת אמר, (איוב לט) המבינתך יאבר נץ ופרוש כנפיו לתימן. כגוונא כדוגמא כעין כנשר יעיר קנו האי נשר נץ בהדיה יונה, בהדיה נץ, וכל מארי דגדפין פלהו מצפצפן וחדאן. חד מסטרא (ס"א חד סמכא) קמיה, סליק מתתא לעילא. כמה ציפרין נחתין ועאלין, מצפצפן וחדאן, אזלין ושאטין.

כד נטיל, אושיט גדפא ימינא, פניש לכל חילוי, תלת מאה וחמשין אלף מארי דגדפין, בתרי גופי, נשר ואריה כאחד. ארים קלא, פלהו אחרנין סלקין ונחתין, מצפצפן מסטריהו, מכמה דרגין.

תלת רישין אינון פחדא, במשרין אלין. וכלהו בחד חשבון. וחושבון דאלין רישין, רישא חדא, ארבעין ושית אלף וחמש מאה. רישא תנינא חמשין ותשע אלף ותלת מאה. רישא תליתאה, ארבעין וחמש אלפין, ושית מאה וחמשין.

מאלין תרי סטריין, נפיק תריין כרזין, דאזלי מקמי כלהו משרין. כד אלין תרי מכריזין, כל חילין, וכל משרין, חיוון זעירין עם רברבן, פלהו מתכנשי. מאן חמי נטילא דכלהו רקיעין, פולהו נטלין במטולא במשרין, לקמיה דההוא משכנא.

בשעתא דחד מנייהו, ההוא דאתי מסטרא דאריה, פשיט קלא, בגין דלא ידעו כל אינון קלין. כדין מתכנשין כל אינון משרין. בשעתא דאחרא קרי, מתבר קלא ולא פשיט, כל אינון משרין דהאי נשר, פלהו מתכנשו לנטלא במטלנייהו. לקביל אינון, שתי חצוצרות כסף, כגוונא דא כלא